

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2003, č. X, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a soudem ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Martě Beránkové, advokátce přiznal odměnu ve výši 975 Kč. Napadeným rozhodnutím žalované byla zamítnuta žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně ve svém podání ze dne 12. 5. 2005 vyjádřila nesouhlas s rozsudkem a vůli pokračovat v soudním sporu, neboť je přesvědčena, že právo je na její straně.

Toto podání považoval Městský soud v Praze za kasační stížnost, žalobkyni (dále jen stěžovatelku) však nevyzval k doplnění podání dle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem městského soudu, že podání stěžovatelky je nutné zejména v kontextu s poučením v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80, považovat za kasační stížnost.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80, byl zástupkyni stěžovatelky doručen v úterý dne 26. 4. 2005, což zástupkyně stěžovatelky potvrdila svým podpisem, jak vyplývá z připojené doručky.

Dle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim. Stěžovatelce byla na její žádost usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2004, č. j. 2 Cad 7/2004 – 58, ustanovena zástupkyně JUDr. Marta Beránková, advokátka, se sídlem Praha 5, U Starého židovského hřbitova 6, PSČ: 150 00. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80, byl v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručen pouze zástupkyni stěžovatelky, a to dne 26. 4. 2005.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno v úterý dne 26. 4. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 27. 4. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 10. 5. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 10. 5. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelkou podána doporučeně k doručení Městskému soudu v Praze na poště P. 98, pod č. X, až dne 13. 5. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 Cad 7/2004 – 80, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písmeno b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace nebyla stěžovatelka vyzvána k odstranění vad podání dle § 106 odst. 3 s. ř. s., ani k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu